

Premsa 28/04/2012

Diari d'Andorra

La filosofia de Naturlandia

Sobre els valors i beneficis i les mancances i inconvenients del projecte lauredià

per Jordi Pasques - 28/04/2012

Aquesta setmana dues notícies relacionades amb Naturlandia ens porten a parlar d'aquest projecte lauredià vist amb ulls diferents segons qui en parli.

Hi ha qui el mostra com un element cabdal per a l'oferta turística de Sant Julià i per extensió del Principat, amb beneficis per a l'economia i el desenvolupament de la parròquia. D'altra banda, hi ha qui no en vol ni sentir parlar i s'hi oposa, amb raons de tipus ambiental i de concepte d'ús de la Rabassa i Conangle, que és l'indret on s'hi desenvolupen les activitats. La notícia més destacada és que el director de Naturlandia, Ricardo Masegosa, plega de les seves funcions per motius personals. La segona fa referència a la nena que va patir una lesió greu al peu baixant amb el Tobotronc, el pare de la qual anunciava dimarts que portarà l'accident als tribunals. Una i altra, ens serveixen per fer una sèrie de consideracions sobre quins valors i beneficis pot tenir el projecte i quines mancances o inconvenients porta lligats. Perquè és clar que si Naturlandia es vengués per si sol, aniria tot com una bassa d'oli i no sortirien veus crítiques amb arguments prou assenyats, que en posar-los sobre la taula del comú de Sant Julià de Lòria, el principal promotor del complex lúdic, no reben cap mena de resposta que els sigui convincent.

Pel que fa al dissortat accident de la nena, pel que se sent dels responsables comunals, es vol fer passar com una campanya de desprestigi contra el projecte de Naturlàndia, quan en realitat el que s'hauria de mirar és corregir les deficiències de seguretat que puguin tenir els vagons del Tobotronc, ja que poder treure la cama no hauria de poder ser, ni la cama ni els braços. I no val l'excusa que a totes les estacions d'esquí hi ha accidents, perquè el Tobotronc no té res a veure amb esquiar, més aviat amb una atracció com les muntanyes russes, que tant pot ser muntat al bosc de la Rabassa com a qualsevol altre indret amb fort pendent. El desprestigi real arriba pel fet de produir-se un accident que es pot evitar modificant l'estructura dels vagons, segons diuen els que hi han baixat. Això és, que la carlinga sigui tancada del tot, per davant i pels laterals. Si no, en qualsevol moment es pot tornar a donar el cas d'un accident tant o més greu. I la mala propaganda que comporta anirà en contra de la pròpia atracció i del mateix nom de Naturlàndia.

Sobre la dimissió del director Ricardo Masegosa, fer-ne comentaris és del tot innecessari, ja que ell deu tenir els seus motius personals, com ha exposat, i el comú de Sant Julià ja va avançar dimarts que la direcció serà assumida per les dues persones vinculades actualment al projecte, les immediates al càrrec de director, amb caire de continuïtat amb la tasca desenvolupada els darrers dos anys, que és el temps que hi ha treballat el director sortint. Tot i això, que plegui en Masegosa bé val una reflexió sobre l'assoliment de les fites previstes en el projecte, un projecte amb prou calat econòmic i estructural per no tenir-lo en compte. Pel que sabem a través dels mitjans de comunicació i per la informació treta de fons comunals, Naturlàndia es planteja associada a l'estació d'esquí de la Rabassa, que compta amb circuits per practicar esquí nòrdic dels més bonics que es puguin trobar al Pirineu. A partir d'aquí, s'hi vol ajuntar una sèrie d'elements que siguin entreteniments durant tot l'any, amb el parc d'animals com a focus d'atracció turística principal. Segons la propaganda, seria –perquè no es pot pas dir que ja ho sigui– “l'ecoparc temàtic dels Pirineus”. I la idea no és pas dolenta, però posats sobre la taula tot els aspectes que determinen l'èxit d'una iniciativa turística, com ara el lloc on es fa i què s'hi fa i com es fa, la balança es decanta pel costat dels inconvenients, més que no per les facilitats relatives al projecte. El parc d'animals mateix, senyera del projecte, no és viable a tanta alçada, ja que a l'hivern les baixes temperatures i la neu farien que les bèsties o s'haguessin de treure o tancar-les en corrals. I ja em direu quina murga no seria i quina mena d'ecoparc tan poc integrat a la natura en resultaria. El parc d'animals donaria resultat més avall, al fons de la vall, però maldaríem per trobar un indret prou espaiós i tranquil per encabir-lo, de cases i vials com hi ha obrats i els que encara s'hi poden obrar. I no entrem a valorar ni quines espècies hi hauria ni el concepte de parc zoològic, perquè la tendència dels parcs dedicats a animals, va per una especialització, lligada a la conservació d'una espècie en concret, a la vegada que es combina l'estudi i la valorització turística.

Els actius de Naturlàndia els tenim ben als nassos i ben clars. Hem dit al començament que les pistes d'esquí nòrdic de la Rabassa gaudeixen d'una situació geogràfica privilegiada,

caracteritzada per uns espais oberts d'amplis horitzons. Aquí hi ha el principal trumfo i voler-hi posar altres factors, incorporar-hi artificialitats, només seran despeses que restaran oportunitats al que realment és i hauria de ser la Rabassa: un centre d'esports de muntanya bàsics, com l'esquí, les passejades amb trineus de gossos i de cavalls, les excursions a peu, amb rutes botàniques, geològiques i geogràfiques. I encara un altre tipus d'activitats. El veure marxar el sol des de les alçades de Calm de Claror i Calm Ramonet, que són llocs on qualsevol enamorat de la natura voldria aclucar els ulls si es pogués triar el lloc del traspàs d'aquest món a l'altre. El reposar dels tràfecs, en la solitud dels prats i rasos. El dormir en iglú o al ras a l'estiu, amb la volta del cel estelat com a flassada. El gaudir de berenades bàsiques d'amanida i carn i botifarra a la brasa, que cap altra menja pot superar en gust i estètica a muntanya. En fi, que la filosofia de Naturlandia necessàriament ha de tenir en compte el lloc on es vol desenvolupar i la tendència del turisme, que vol tranquil·litat i gaudi estètic per damunt de tot. Naturlandia, la Rabassa, ha de ser destí de caminadors i d'esquiadors, dels qui volen trobar allò que de genuí té la muntanya. Per aquest costat, els èxits, per minsos que siguin, poden donar fruits i beneficis. Complicar-ho amb invents que ja estan inventats en altres indrets, només farà perdre el sentit i els quartos, ja pocs que n'hi n'ha.

{backbutton}